
Elena Ulyeva
ROZPRÁVKY
na pekný deň
Ilustrovala
Viktoria Genisetskaya
MATYS

Rozprávky na pekný deň
Rozprávky na dobrú noc

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.matys.sk
www.albatrosmedia.sk



Elena Ulyeva

Rozprávky na pekný deň - Rozprávky na dobrú noc – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.



Elena Ulyeva

ROZPRÁVKY

na pekný deň



MATYS

Елена Ульева: Сказки день-ночь
Elena Ulyeva: Day And Night Fairy Tales
© Phoenix LLC, 2020

Translation © RNDr. Ivanna Šipošová, 2025
Text © Elena Ulyeva, 2020
Illustrations © Viktoria Genisetskaya, 2020

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez
písomného súhlasu vydavateľa.
Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle
čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4820-9
ISBN e-knihy 978-80-566-4835-3 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo MATYS v roku 2025 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r.
o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.
Číslo publikácie 3 391
Zodpovedný redaktork Miroslava Slováčková

Z ruského originálu *Elena Ulyeva: Day And Night Fairy Tales,* ktorý vyšiel
vo vydavateľstve Phoenix LLC, Rostov-on-Don, Russia, 344011, 150 Varfolomeeva St.,
preložila RNDr. Ivanna Šipošová.
Jazyková redakcia Mgr. Daniela Zrníková
Ilustrácie Viktoria Genisetskaya
Sadzba Yahoda, Veľký Biel

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

e-shop: www.albatrosmedia.sk
e-mail: info@albatrosmedia.sk

ALBATROS MEDIA

Ako včely medveďa zachránili



Medveď bol odvážny a statočný, no aj on sa raz dostal do veľkých ťažkostí. Stalo sa to takto: Sedel na lúke a vyhrieval sa na slniečku. Zrazu začul čudný zvuk:

„Žu-žu-žu!“

Čo to môže byť? Lietadlo? Alebo vrtuľník? Nie, bol to zvlášny tvor – pruhované stvorenie, malé, no nahnevané a mrzuté.

„Kto si?“ opýtal sa medveď s obavami.

„Ja som strašné zviera – tigrosršeň!“ odpovedalo stvorenie.

„Tigrosršeň? Také zviera nepoznám,“ priznal medveď zmätene.

„A tigra poznáš?“ opýtal sa tigrosršeň.

„Tigra poznám,“ prikývol medveď.

„Tak to som ja. Len menší,“ odvetil tigrosršeň a bez váhania schytil medveďa za nos.

„Au!“ zakričal medveď a ubolený si šúchal nos.

„To som si len kúsok odhryzol. Ak ti odhryznem celý ňufák, uvidíš! A odteraz budeš zbierať čučoriedky iba pre mňa!“ pohrozil tigrosršeň.

A tak skončili medveďove pokojné dni. Každý deň zbieral čučoriedky a nosil ich pruhovanému netvorovi. Tigrosršeň jedol, chrúmal a radoval sa, kým medveď smútil.

Raz medveďa stretli včely. Ledva ho spoznali.

„Macko, to si ty? Prečo už nechodíš po med?“ spýtali sa ho.

„Ako by som mohol? Tigrosršeň ma núti pracovať preňho! Nedá mi ani chvíľku pokoj,“ posťažoval sa medveď.

„Tigrosršeň? Ukáž nám ho!“ povedali včely.

Medveď ich zaviedol k tigrosršňovi. Keď ho včely uvideli, zhrozili sa:

„Veď je to obyčajná osa! Nemáš sa čoho báť!“

„Ale strašne hryzie!“ povedal medveď.

„Hryzie?“ zasmiali sa včely. „My máme žihadlá! Počuješ, osa? Daj pokoj nášmu Mackovi! On nám pomáha stavať úle!“

Osa hneď pochopila, že napadla toho nesprávneho. Rýchlo odletela a už sa nikdy nevrátila.

Odvtedy sa medveď už nemusel báť. Keď má niekto toľko dobrých priateľov ako Macko, nikdy nie je sám. Nikdy!

Ako si zajac obliekol kožuch predčasne

Zajac bol veľký nedočkavec. Všetko chcel urobiť čo najrýchlejšie! Ani chvíľu nedokázal čakať.

Raz si všimol, že mu mama kúpila nový kožuštek. Biely, hebký a ľahučký – úplná nádhera!

„To je na zimu," upozornila ho zajačica a zavesila nový kožuštek do skrine.

„Čože? Mama, veď do zimy je ešte tááák ďaleko!" fňukal zajko. „Môžem si ho obliecť už teraz?"

„Nie, nemôžeš!" povedala mama rozhodne.

Zajko sa urazil a nafúkane si pomyslel: „Vždy je to tak! Na dobré sa musí čakať! A čo ak si chcem vyskúšať kožuštek už teraz? Aspoň na chvíľku!"

Keď mama odišla do kuchyne, tichučko sa prikradol ku skrini a vytiahol nový kožuštek. Obliekol si ho, dokonca si zapol všetky gombíky. Potom sa pozrel do zrkadla a radostne vyhlásil:

„Som ako obláčik! Ako ľahučký biely obláčik!"

Cítil sa taký hebký a ľahký, že sa mu zachcelo vzlietnuť. Vybehol rovno na ulicu a zdalo sa mu, že lieta.

„Zajac, celý chrbát máš biely!" zakričala naňho veverička. „Čo to máš obleče-né? Veď je ešte len jeseň!"

„Neruš ma, som obláčik, letím!" odvetil zajko pyšne.

„Aký si ty obláčik? Si obyčajný netrpezlivý zajac!" uškrnula sa veverička.

„Som obláčik a hotovo! Hneď vyleziem na strom, odrazím sa a poletím po oblohe!" trval na svojom zajac.





Samozrejme, že zajac vôbec neletel. Presnejšie povedané – letel, ale nadol! Šplech! Náš nedočkavec sa zrútil rovno do jesenného blata. Jeho krásny biely kožuštek bol zrazu celý čierny.

„Čo budeš nosiť v zime?“ zhíkla veverička.

Zajko okamžite pochopil, čo vyviedol. Snažil sa kožuštek zachrániť. Pral ho v potoku, sušil ho na slnku a dokonca ho vyčesával. S veľkou námahou ho dal aspoň trochu do poriadku.

A čo sa zajko naučil? Neponáhľaj sa, nebuď netrpezlivý. Všetko má svoj čas!



Ako medveď zachránil les pred krokodílom



Medveď Mišo bol v lese známy ako veľký lenivec. Kým všetky zvieratká behali a skákali po lesných cestičkách, Mišo väčšinu dňa len vylihoval a driemal. Zobudiť ho nebolo vôbec jednoduché.

Zajko Pobehajko bol úplný opak – celý deň behal po lese, zvedavý a čulý. Jedného dňa pribehol k Mišovi, celý roztrasený.

„Mišo! Mišo! Vstávaj! Už si dosť spal! Stalo sa niečo hrozné!“

„Čo také?“ zahundral Mišo, ledva otvárajúc oči.

„Do nášho lesa prišiel krokodíl!“

„Krokodíl? A odkiaľ sa tu vzal?“

„Určite priplával z Afriky!“ vysvetľoval zajko.

„Ako priplával?“

„Takto: Z rieky do mora, z mora do oceánu, z oceánu späť do rieky a odtiaľ rovno do nášho potoka!“

„Prestaň, zajko! To si si celé vymyslel! Určite tu nie je žiadny krokodíl.“

„Nie? Tak sa choď presvedčiť sám!“

Mišo si len povzdychol. Čo už so zajkovou tvrdohlavosťou? Musel vstať a ísť k potoku. Keď tam prišli, naozaj niečo veľké a podozrivé vyčnievalo z vody.

„Vidíš?“ zajko sa celý triasol. „Čo som ti hovoril? Krokodíl! Keď raz vyskočí z vody, zožerie všetky zvieratá! Nikto nepreží je!“

„Myslíš, že nás naozaj zožerie?“

„Určite!“

Mišo sa zamyslel.

„No dobre,“ povedal, „treba ho odtiaľto vyhnať. Nemôžeme tu predsa mať africké zvieratá! Dnes krokodíl, zajtra nosorožec a pozajtra levy a tigre?“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Rozprávky na pekný deň - Rozprávky na dobrú noc.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.